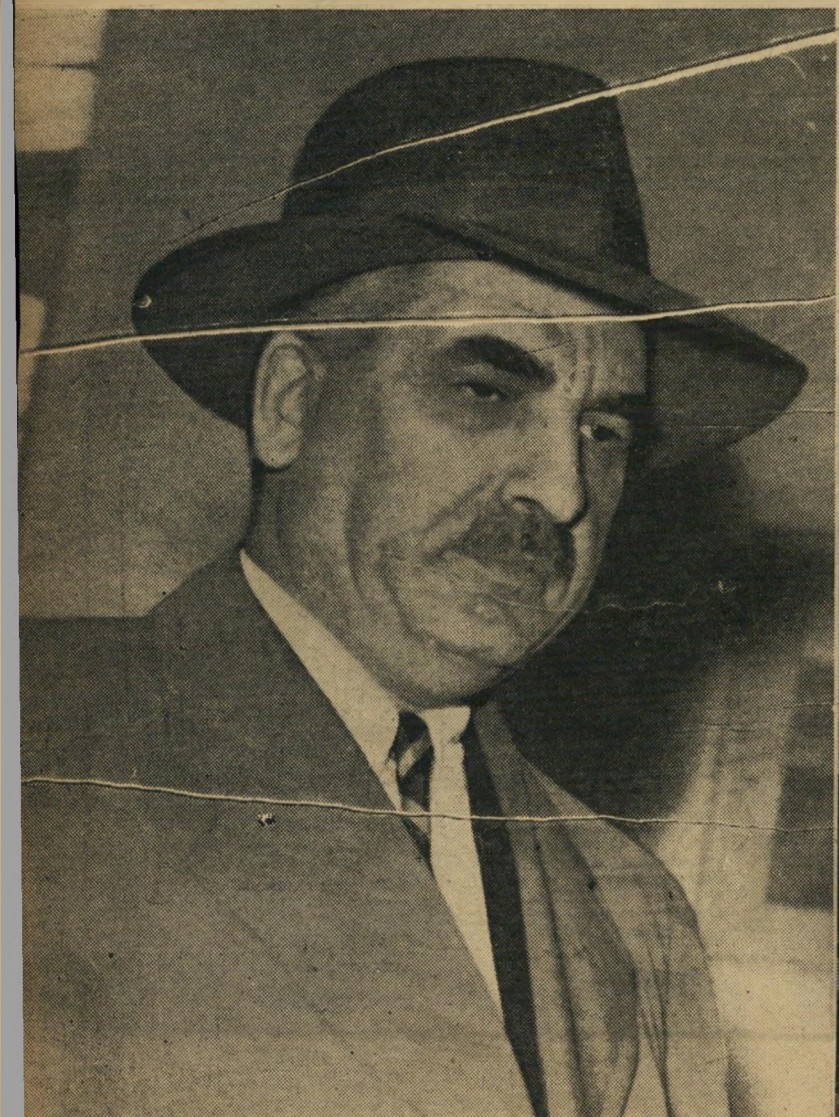

האיש שנפרד — והלך: שרהפניס, ישראל (הבולדוזר) רוקח, חבש את כובעו והלך.

קבל עמדתם. "זה הסוף?" מילמל אחד הצעירים ביהם. אחרי ארוחת-הבוקר צלצלו השרים למשרד ראש-הממשלה, ביקשו פגישה מידית עם דוד בן-גוריון. הפגישה התקיימה במשרדו של בן-גוריון ברחוב אבן גבירול 1, בשעה 12.30. "האם מחייבת החלטת המרכז את שרי ה"ממשלה?" שאל פרץ ברנשטיין. "לצערי זה מחייב אותי ואת חברי למ"שלה", נאנח בן-גוריון. ומבלי להתייעץ אף עם מוסדות מפלגתם, התפטרו ארבעת השרים בעל-פה. אחרי ההחלטה העקרונית של הנהלת הציר גיבש הכליים, לפני שבועיים, שוב לא היה, בעיניהם, צורך בהחלטה נוספת. אחרי הצהרים צלצל בן-גוריון לביקש את התפטרותם בכתב. מיד אחרי ההתפטרות ישבו הצ"כ, דנו בנוסח הודעתם לציבור. הקיצוניים יותר, ר' האנשים הממונים על תעמולה, דרשו להכניס להודעה שההתפטרות באה עקב ההחלטה ב"דבר" הדגל האדום ושיר האינטרנציונל. "ה" שרינו מתונים יותר, עמדו על ניסוח מתון ובלתי מתגרה: בגלל "הדגל וההלנווי". הם קבעו בואת את הסגנון המתון והמנומס המשבר, הצדדים שמרו עליו גם עם התפתחות

יום שריש: "לא דתיים!"

מקום העלילה: שוב מלון עדן. הנפשות: כנ"ל, בתוספת מרדכי נמיר ומ' איר ארגוב, שניהם אנשי מפתח במפא"י, האחד מתומכי החלטת הדגל, השני מתנגדיה. נמיר וארגוב, שבאו כמתוכננים מצד מ' פא"י, ניגשו ישר לענין. "כמה זה עולה?" שאלו.

"אנחנו לא דתיים!" היתה תשובת שרי הצ"כ. הם הוסיפו שאין להם שים דרישות מלבד הענין שעמד לדיון.

נציגי מפא"י, שניהם מנהלי משאומתן מקצועיים וגמישים, הציעו שלוש הצעות פשרה:

- החלטת מפא"י תחול רק על "מקומות הומוגניים", בעלי אופי אחיד — כלומר רק על החרוצים ועל שכונות-פועלים כמו קריית-תיים ואבו-ככר.
- הצ"כ דחה הצעה זו במקום.
- ההחלטה תדחה לשנה, עד או ישר הענין פתוח.
- הצ"כ דחה הצעה זו.
- החלטת מרכז מפא"י תוקפא, כדי לאפי שר דיון נוסף בחודשים הקרובים בתוך ה"מפלגה עצמה.

הצ"כ לא דחה הצעה זו במבט ראשון. הם דרשו ערבויות שאחרי תקופת ההקפאה תת-

האנשים שחיכו — וחיכו: חברי הועד הפועל הציוני-הכללי מסתודדים ברחוב המלך גיורג, תל-אביב, לפני בנין מפלגתם, בהמתינס לארבעת שריהם שנקראו לשיחה בביתו של בן-גוריון. הם לא היו היחידים שהמתינו בקוצר רוח לתוצאות. פזלו לעבר התוצאות אנשי מפ"ם, אשר מנהיגיהם יעקב חזן (מימין) ויצחק בן-אהרון נקראו לבי. גיי, גילו את אשר ידוע לכל: שלא תיתכן ממשלה משותפת. מעשי יותר היה קוצר-רוחו של משה שפירא (משמאל): עינו היתה נעוצה בכסאו הקודם במשרד-הפניס, ממנו ירד ישראל רוקח זה עתה.

